

ВИЩИЙ  
АДМІНІСТРАТИВНИЙ  
СУД УКРАЇНИ  
вул. Московська, 8,  
корп. 5,  
м. Київ, 01029



Вищий адміністративний суд України

Пархоменко Валентина Іванівна



к/800/5057/14

С-70



## ВИЩИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД УКРАЇНИ

### УХВАЛА

30 січня 2014 року

м. Київ

К/800/5057/14

Суддя Вищого адміністративного суду України Логвиненко А.О., перевіrivши касаційну скаргу комунального ремонтно-експлуатаційного підприємства №6 на постанову Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 10.10.2013 у справі за позовом Пархоменко Валентини Іванівни до виконавчого комітету Кіровоградської міської ради про визнання протиправними та скасування рішень , -

#### ВСТАНОВИВ:

Касаційна скарга подана належною особою, за формою і змістом відповідає вимогам ст. 213 Кодексу адміністративного судочинства України; причини пропуску строку касаційного оскарження є поважними.

З огляду на зазначене, відсутні перешкоди для прийняття її до провадження Вищого адміністративного суду України та відкриття касаційного провадження.

Керуючись ст.ст. 211- 216 КАС України, -

#### УХВАЛИВ:

Відкрити касаційне провадження за касаційною скаргою комунального ремонтно-експлуатаційного підприємства №6 на постанову Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 10.10.2013 у справі за позовом Пархоменко Валентини Іванівни до виконавчого комітету Кіровоградської міської ради про визнання протиправними та скасування рішень.

Витребувати з Ленінського районного суду м.Кіровограда справу №2а-9/11.

Надіслати копії ухвали про відкриття касаційного провадження та копії касаційної скарги, особам, які беруть участь у справі, разом з інформацією про їхні права та обов'язки.

Встановити десятиденний строк для подачі заперечень на касаційну скаргу з моменту отримання даної ухвали.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Суддя

З оригіналом згідно.

Помічник судді



А.О. Логвиненко

А.А. Сікорська

До Вищого адміністративного суду  
України  
01029, м. Київ, вул. Московська, 8, корп. 5

**Скаржник:** Комунальне ремонтно-експлуатаційне  
підприємство № 6  
25002, м. Кіровоград,  
вул. Жовтневої революції, 16 корп. 3  
Номер засобів зв'язку: (0522) 22-34-02

**Позивач по справі:** Пархоменко Валентина Іванівна

**Представник позивача по справі:** Фоменко Дмитро Геннадійович  
(особа, що приєдналась до апеляційної скарги)

**Відповідач по справі:** Виконавчий комітет  
Кіровоградської міської ради  
25006, м. Кіровоград,  
вул. Велика Перспективна, буд. 41.  
Номер засобів зв'язку: (0522) 24-52-75.

Номер справи в суді 1-ї інстанції: 2а-9/11  
Головуючий суддя в суді 1-ї інстанції: Шевченко І.М.  
Номер справи в суді апеляційної інстанції:  
2а-9/11/1111 (2а-1302/10/1111) (9101/35189/2012)  
Головуючий суддя в суді апеляційної інстанції:  
Суховарова А.В.

**Касаційна скарга  
на постанову Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від  
10.10.2013 року**

В провадженні Ленінського районного суду м. Кіровограда знаходилась справа № 2а-9/11 за позовною заявою Пархоменко Валентини Іванівни до виконавчого комітету Кіровоградської міської ради про визнання протиправними та скасування рішень.

Так зокрема в поданій позовній заяві позивач просив суд визнати нечинними з моменту прийняття та скасувати:

- рішення № 94 від 24.01.2007 «Про затвердження розміру тарифу по кожному житловому будинку окремо на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій ЖЕК № 1, 2, 7, 12, 15; КРЕП № 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 13, 14»;
- рішення №1028 від 14.07.2008 «Про затвердження розміру тарифу по кожному житловому будинку окремо на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій ЖЕК № 1, 2, 7, 12, 13, 15; КРЕП № 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11»;
- рішення № 1474 від 25.12.2009 «Про затвердження розміру тарифу по кожному житловому будинку окремо на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій для житлових будинків КРЕП № 9».

27.04.2011 року розглянувши у відкритому судовому засіданні матеріали вищевказаної справи Ленінський районний суд м. Кіровограда виніс рішення, яким відмовив в задоволенні позовних вимог в повному обсязі.

Не погоджуючись з прийнятим рішенням позивачем по справі було оскаржено останнє до Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду.

10.10.2013 року розглянувши матеріали апеляційної скарги Дніпропетровський апеляційний адміністративний суд виніс рішення, яким, зокрема, скасував постанову Ленінського районного суду м. Кіровограда від 27.04.2011 року та прийняв нову постанову, якою адміністративний позов задовольнив в повному обсязі, а також визнав нечинними з моменту прийняття та скасував:



- рішення Виконкому Кіровоградської міської ради № 94 від 24.01.2007 «Про затвердження розміру тарифу по кожному житловому будинку окремо на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій ЖЕК № 1,2,7,12,15; КРЕП № 3,4,5,6,8,9,10,11,13,14»;
- рішення Виконкому Кіровоградської міської ради № 1028 від 14.07.2008 «Про затвердження розміру тарифу по кожному житловому будинку окремо на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій ЖЕК № 1,2,7,12,13,15; КРЕП № 3,4,5,6,8,9,10,11»;
- рішення Виконкому Кіровоградської міської ради №1474 від 25.12.2009 «Про затвердження розміру тарифу по кожному житловому будинку окремо на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій для житлових будинків КРЕП № 9».

Обґрунтовуючи винесену постанову Дніпропетровський апеляційний адміністративний суд вказує про те, що оскаржувані рішення є регуляторними актами в розумінні Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Оскільки проекти вищевказаних рішень не оприлюднювались, аналіз регуляторного впливу не проводився, протоколи громадських слухань з мешканцями будинків є підробленими, тому вищевказані рішення є нечинними з моменту прийняття та підлягають скасуванню.

Відповідно до ч. 2 ст. 53 КАС України – треті особи, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору, можуть вступити у справу на стороні позивача або відповідача у будь-який час до закінчення судового розгляду, якщо рішення у справі може вплинути на їхні права, свободи, інтереси або обов'язки. Вони можуть бути залучені до участі у справі також за клопотанням осіб, які беруть участь у справі. *Якщо адміністративний суд при прийнятті позовної заяви, підготовці справи до судового розгляду або під час судового розгляду справи встановить, що судові рішення може вплинути на права і обов'язки осіб, які не є стороною у справі, суд залучає таких осіб до участі в справі як третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору.* Вступ третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог на предмет спору, не має наслідком розгляд адміністративної справи спочатку.

КРЕП № 6 не брав участь у даній справі. Оскільки КРЕП № 6 не знав про наявність даної справи суди першої і апеляційної інстанції повинні були б залучити КРЕП № 6 або надати підприємству можливість вступити у справу ще під час розгляду. КРЕП № 6 дізнався про рішення Ленінського районного суду м. Кіровограда від 27.04.2011 року та рішення Дніпропетровського адміністративного апеляційного суду від 10.10.2013 року по справі № 2а-9/11 з листа виконавчого комітету Кіровоградської міської ради № 337/11-05-22 від 17.01.2014 року (копія листа додається).

Вважаємо, що рішення Дніпропетровського адміністративного апеляційного суду від 10.10.2013 року по справі № 2а-9/11, яким визнано нечинними з моменту прийняття та скасовано рішення виконкому Кіровоградської ради № 94 від 24.01.2007 «Про затвердження розміру тарифу по кожному житловому будинку окремо на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій ЖЕК №1, 2, 7, 12, 15; КРЕП № 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 13, 14» та рішення виконкому Кіровоградської міської ради №1028 від 14.07.2008 «Про затвердження розміру тарифу по кожному житловому будинку окремо на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій ЖЕК № 1, 2, 7, 12, 13, 15; КРЕП № 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11», **прямо вплине на права, інтереси та обов'язки КРЕП № 6.** Так як КРЕП № 6 на підставі даних рішень надавав послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкової території, що знаходяться на балансі підприємства, відповідно встановленого вищевказаними рішеннями переліку послуг по будинках, обсягів, строків та періодичності їх надання. Згідно тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкової території, затверджених зазначеними рішеннями виконкому Кіровоградської міської ради, споживачам нараховувалась плата за надані КРЕП № 6 послуги.

Розглянувши винесену постанову вважаємо її необґрунтованою, безпідставною та такою, що підлягає скасуванню за наступних обставин.

Обставини, які вказують на необґрунтованість, безпідставність винесеної Дніпропетровським апеляційним адміністративним судом постанови, порушення судом норм матеріального та процесуального права при її винесенні, а також обставини, що вказують на відповідність закону постанови Ленінського районного суду м. Кіровограда від 27.11.2011 року і її помилково скасування судом апеляційної інстанції.

**По-перше.** Як вже зазначалось вище оскаржуваною постановою Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 10.10.2013 року суд визнав нечинними з моменту прийняття та скасував рішення виконавчого комітету Кіровоградської міської ради №94 від 24.01.2007 р., №1028 від 14.07.2008 р., №1474 від 25.12.2009 р.

З урахуванням зазначеного звертаємо увагу суду касаційної інстанції на наступне:

Для забезпечення правильного й однакового застосування адміністративними судами норм КАС України при ухваленні рішення суду 20.05.2013 р. Пленум Вищого адміністративного суду України



прийняв постанову № 7 "Про судові рішення в адміністративній справі".

Так в п. 10.2 вищевказаної постанови Вищий адміністративний суд України зазначив, що із змісту статті 162 КАС України випливає, що в разі задоволення позову про визнання протиправним рішення суб'єкта владних повноважень чи його окремих положень суд повинен зазначити про це в судовому рішенні та одночасно застосувати один із встановлених законом способів захисту порушеного права позивача: **про скасування або визнання нечинними рішення чи окремих його положень.**

**При цьому суди повинні мати на увазі, що одночасне застосування обох способів захисту порушеного права - визнання спірного акта не чинним та скасування такого акта - є помилковим.**

Скасування акта суб'єкта владних повноважень як способу захисту порушеного права позивача застосовується тоді, коли спірний акт не породжує жодних правових наслідків від моменту прийняття такого акта.

Визнання ж акта суб'єкта владних повноважень нечинним означає втрату чинності таким актом з моменту набрання чинності відповідним судовим рішенням.

Суд визначає, що рішення суб'єкта владних повноважень є нечинним, тобто втрачає чинність з певного моменту лише на майбутнє, якщо на підставі цього рішення виникли правовідносини, які доцільно зберегти.

Враховуючи те, що судом в оскаржуваній постанові застосовано два способи захисту порушеного права, а саме - визнання рішень виконавчого комітету Кіровоградської міської ради нечинними та їх скасування тому, з урахуванням змісту п. 10.2 Постанови Пленуму Вищого адміністративного суду України, судом апеляційної інстанції порушено норми Кодексу адміністративного судочинства України при ухваленні рішення суду та помилково застосовано останні.

**По-друге.** В мотивувальній частині рішення обґрунтовуючи винесену постанову Дніпропетровський апеляційний адміністративний суд вказує про те, що оскаржувані рішення є регуляторними актами в розумінні Закону України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності". Оскільки проекти вищевказаних рішень не оприлюднювались, аналіз регуляторного впливу не проводився, тому вищевказані рішення є нечинними з моменту прийняття та підлягають скасванню.

З урахуванням зазначеного звертаємо увагу суду на слідуючі обставини.

Відповідно до ст. 1 Закону України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності" регуляторний акт - це:

прийнятий уповноваженим регуляторним органом нормативно-правовий акт, який або окремі положення якого спрямовані на правове регулювання господарських відносин, а також адміністративних відносин між регуляторними органами або іншими органами державної влади та суб'єктами господарювання;

прийнятий уповноваженим регуляторним органом інший офіційний письмовий документ, який встановлює, змінює чи скасовує норми права, застосовується неодноразово та щодо невизначеного кола осіб і який або окремі положення якого спрямовані на правове регулювання господарських відносин, а також адміністративних відносин між регуляторними органами або іншими органами державної влади та суб'єктами господарювання, незалежно від того, чи вважається цей документ відповідно до закону, що регулює відносини у певній сфері, нормативно-правовим актом.

Отже аналіз вищевказаних положень дає підстави стверджувати про те, що чинним законодавством встановлені обов'язкові ознаки за наявності, в сукупності, яких виданий уповноваженим органом акт відноситься до регуляторного.

Так ознаками, що дають підстави для віднесення акту до регуляторного є:

- *прийнятий акту уповноваженим регуляторним органом* (відповідно до ст. 1 Закону ним може бути орган місцевого самоврядування);

- *прийняття нормативно - правового акту* (Відповідно до п. 4 Рішення Конституційного суду України у справі N 1-9/2009 від 16 квітня 2009 року за конституційним поданням Харківської міської ради щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 19, статті 144 Конституції України, статті 25, частини чотирнадцятої статті 46, частин першої, десятої статті 59 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" (справа про скасування актів органів місцевого самоврядування) Конституційний суд України дійшов висновку про те, що органи місцевого самоврядування приймають нормативні та інші акти. До нормативних належать акти, які встановлюють, змінюють чи припиняють норми права, мають локальний характер, розраховані на широке коло осіб та застосовуються неодноразово).

- *прийняття іншого офіційного письмового документу, який встановлює, змінює чи скасовує норми права, застосовується неодноразово та щодо невизначеного кола осіб і який спрямовані на правове регулювання господарських та адміністративних відносин.*

В свою чергу рішення виконавчого комітету Кіровоградської міської ради № 94 від 24.01.2007, № 1028 від 14.07.2008, № 1474 від 25.12.2009 не є нормативно-правовими актами або іншими офіційними письмовими документами в розумінні Закону України "Про засади державної



регуляторної політики у сфері господарської діяльності" (як в редакції станом на 2007-2009 рік так і на сьогоднішній день), оскільки останні не встановлюють, не змінюють та не скасовують норми права. Вказані рішення визначають ціновий показник (розмір коштів які повинен сплатити споживач виконавцю житлово-комунальних послуг за належне забезпечення останнім умов проживання споживача у жилих і нежилых приміщеннях, будинках і спорудах).

Додатково просимо суд апеляційної інстанції взяти до уваги ту обставину, що ст. 3 Закону України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності" (в редакції станом на 22.12.2011 рік) встановлено, що дія цього Закону не поширюється на здійснення діяльності, пов'язаної з прийняттям актів, якими встановлюються ціни/тарифи на житлово-комунальні послуги.

За викладених обставин судом апеляційної інстанції застосовано Закон України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності" до правовідносин до яких останній не застосовується чим порушено зміст вищевказаних норм матеріального права, що призвело до прийняття незаконного рішення в даній частині.

Також з урахуванням вищевказаного, вважаємо, що рішення Ленінського районного суду міста Кіровограда від 27.04.2011 року скасоване помилково.

**По-третє.** Обґрутовуючи необхідність скасування винесених рішень суд вказує про те, що постановами Ленінського районного суду міста Кіровограда від 28.08.2009 року по справі № 1111/5711/12 встановлено факт підробки посадовими особами КРЕП № 9 протоколів громадських слухань.

На думку суду апеляційної інстанції оскільки протоколи громадських слухань з мешканцями будинків є підробленими, тому вищевказані рішення є нечинними з моменту прийняття та підлягають скасуванню.

З урахуванням вищевказаного звертаємо увагу суду касаційної інстанції на слідуючі обставини.

Відповідно до ст. 72 КАС України, вирок суду у кримінальному провадженні, які набрали законної сили, є обов'язковими для адміністративного суду, що розглядає справу про правові наслідки дій чи бездіяльності особи, щодо якої ухвалений вирок або постанова суду, лише в питаннях, чи мало місце діяння та чи вчинене воно цією особою.

Тобто, обставини, встановлені судовим рішенням в кримінальному провадженні щодо конкретної особи, що набрало законної сили, не доказується при розгляді інших справ.

Так, постановами Ленінського районного суду міста Кіровограда від 28.08.2009 року по кримінальному провадженні (справі) № 1111/5711/12 встановлено факт підробки протоколів громадських слухань посадовими особами КРЕП № 9. Дані протоколи були складені посадовими особами КРЕП № 9 щодо обговорення вартості та переліку послуг з утримання будинків та прибудинкових територій по будинках № 1-25, 31-60, що розташовані в с. Гіриниче по вул. Лінія 10-а.

Однак дані рішення суду по кримінальному провадженні не досліджували факт та не встановлювали факт підробки протоколів громадських слухань щодо обговорення вартості та переліку послуг з утримання будинків та прибудинкових територій посадовими особами ЖЕК № 1, 2, 7, 12, 15; КРЕП № 3, 4, 5, 6, 8, 10, 11, 13, 14».

Судом апеляційної інстанції застосовано фактичні обставини, які встановлені рішенням суду в кримінальному провадженні до правовідносин, осіб, обставин, що не були предметом дослідження та розгляду в останньому.

За змістом статті 159 КАС України, п. 4 постанови Пленуму Вищого адміністративного суду України № 7 "Про судові рішення в адміністративній справі", судові рішення повинні бути законним і обґрунтованим.

Законним є рішення, ухвалене судом відповідно до норм матеріального та процесуального права.

Обґрунтованим є рішення, ухвалене судом на підставі повно і всебічно з'ясованих обставин в адміністративній справі, підтверджених тими доказами, які були досліджені під час судового розгляду справи (у судовому засіданні, у порядку скороченого чи письмового провадження) з урахуванням вимог статті 70 КАС України щодо належності та допустимості доказів або обставин, які не підлягають доказуванню, та висновки суду про встановлені обставини і правові наслідки є вичерпними.

Враховуючи те, що судом застосовано фактичні обставини, які встановлені рішенням суду в кримінальному провадженні до правовідносин, осіб, обставин, що не були предметом дослідження та розгляду в останньому тому вважаємо, що судом апеляційної інстанції порушено вищевказані норми КАС України при ухваленні рішення суду та помилково застосовано останні.

Також з урахуванням вищевказаного, вважаємо, що рішення Ленінського районного суду міста Кіровограда від 27.04.2011 року скасоване помилково.

**По-четверте.** В поданій позовній заяві та винесеному рішенні позивач та суд апеляційної інстанції вказує на те, що оскаржувані рішення виконавчого комітету Кіровоградської міської ради якими затверджено розмір тарифу по кожному житловому будинку окремо на послуги з утримання будинків і



споруд та прибудинкових територій ЖЕК № 1, 2, 7, 12, 15; КРЕП № 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 13, 14» порушують права позивача оскільки останній сплачує за житло більше ніж дійсні витрати на його утримання.

З урахуванням зазначеного звертаємо увагу суду на слідуючі обставини.

Відповідно до ст. 6. КАС України, кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до адміністративного суду, якщо вважає, що рішенням, дією чи бездіяльністю суб'єкта владних повноважень порушені її права, свободи або інтереси.

Положення ст. 6 КАС України є реалізацією ч. 1 ст. 55 Конституції України, відповідно до якої кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб, та ч. 2 ст. 124 Конституції України, відповідно до якої юрисдикція судів поширюється на всі правовідносини, що виникають у державі.

Конституційний Суд України в мотивувальній частині рішення у справі за конституційним зверненням громадян Проценко Раїси Миколаївни, Ярошенко Поліни Петрівни та інших громадян щодо офіційного тлумачення статей 55, 64, 124 Конституції України (справа за зверненнями жителів міста Жовті Води) від 25 грудня 1997 р. зазначив, що частина перша статті 55 Конституції України містить загальну норму, яка означає право кожного звернутися до суду, якщо його права чи свободи порушені або порушуються, створено або створюються перешкоди для їх реалізації або мають місце інші ущемлення прав та свобод.

Отже, зміст вищевикладених положень чинного законодавства України дає підстави стверджувати про те, що через норму ст. 6 КАС України реалізується принцип доступності правосуддя, який полягає в тому, що до суду вправі звернутися кожна особа, яка вважає, що її право чи охоронюваний законом інтерес порушено чи оспорується.

Водночас за змістом даних статей порушення права чи законного інтересу або спір щодо них повинні існувати на момент звернення до суду. Якщо в результаті розгляду справи виявиться, що порушення відсутні, суд має відмовити в позові.

Також аналіз змісту вищевказаних норм процесуального законодавства України з урахуванням положень глави 6 (Докази) КАС України дає підстави стверджувати про обов'язок позивача довести належними доказами наявність порушення його прав.

З урахуванням зазначеного звертаю увагу суду касаційної інстанції на ту обставину, що позивачами не обгрунтовано та не доведено належними доказами порушення його прав та законних інтересів рішеннями виконавчого комітету Кіровоградської міської ради в частині, що стосується затвердженого розміру тарифу по кожному житловому будинку окремо на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій ЖЕК № 1, 2, 7, 12, 15; КРЕП № 3, 4, 5, 6, 8, 10, 11, 13, 14.

Позивач є споживачем послуг, які надає КРЕП № 9, а тому останній сплачує кошти за тарифом встановленим по кожному житловому будинку окремо на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій для КРЕП № 9.

ЖЕК № 1, 2, 7, 12, 15; КРЕП № 3, 4, 5, 6, 8, 10, 11, 13, 14 не здійснюють обслуговування будинку позивача по справі та не отримують кошти від позивача за надані послуги, а тому рішення виконавчого комітету в частині затвердження розміру тарифу ЖЕК № 1, 2, 7, 12, 15; КРЕП № 3, 4, 5, 6, 8, 10, 11, 13, 14 жодним чином не може порушувати права позивача по справі.

За викладених обставин можна дійти висновку про те, що оскаржувана постанова суду апеляційної інстанції є необгрунтованою та такою, що прийнята помилково та в супереч вищевказаних вимог процесуального законодавства, що призвело до неправильного вирішення справи по суті.

Додатково в обгрунтування відсутності порушення прав позивача та в обгрунтування підстав для скасування постанови Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду просимо взяти до уваги ті обставини, що станом на момент подачі позовної заяви та винесення оскаржуваного рішення:

- рішення виконавчого комітету Кіровоградської міської ради № 94 від 24.07.2007 р. в частині, що стосується затвердження розміру тарифу на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій КРЕПом № 9 втратило свою чинність на підставі рішення виконавчого комітету Кіровоградської міської ради від 14.07.2008 року № 1028. Вказані рішення залучені до матеріалів справи.

- рішення виконавчого комітету Кіровоградської міської ради № 1028 від 14.07.2008 року в частині, що стосується затвердження розміру тарифу на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій КРЕПом № 9 втратило свою чинність на підставі рішення виконавчого комітету Кіровоградської міської ради № 1474 від 25.12.2009 р. Вказані рішення залучені до матеріалів справи.

- рішення виконавчого комітету Кіровоградської міської ради № 1474 від 25.12.2009 р. в частині, що стосується затвердження розміру тарифу на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій КРЕПом № 9 втратило чинність на підставі рішення виконавчого комітету Кіровоградської міської ради № 668 від 22.07.2010 року та № 460 від 06.06.2012 р. Вищевказані рішення долучено до матеріалів даної справи.

Враховуючи те, що оскаржувані позивачем рішення втратили свою чинність, як на момент подачі



позовної заяви так і на момент винесення рішення судом апеляційної інстанції, тому вважаємо, що судом апеляційної інстанції здійснено захист права за відсутності порушення та відсутності предмету спору по даній справі.

**По-п'яте.** В винесеному рішенні Дніпропетровський апеляційний адміністративний суд вказує про те, що оскільки розрахунки тарифів здійснювали не виконавці послуг, а департамент житлово-комунального господарства тому відповідачем порушено зміст ст. 31 Закону України "Про житлово-комунальні послуги", що є підставою для скасування прийнятих рішень.

З урахуванням зазначеного звертаємо увагу суду касаційної інстанції на слідуючі обставини.

Відповідно до ст. 31 Закону України "Про житлово-комунальні послуги", виконавці (виробники) послуг здійснюють розрахунки економічно обґрунтованих витрат на виробництво житлово-комунальних послуг і подають їх на затвердження органам місцевого самоврядування.

Як видно зі змісту ст. 31 Закону України "Про житлово-комунальні послуги" нею встановлений порядок визначення розміру тарифу на житлово-комунальні послуги та його затвердження.

Згідно з ч. 2 Роз'яснень Вищого арбітражного суду України «Про деякі питання практики вирішення спорів, пов'язаних з визнанням недійсними актів державних чи інших органів» від 26.01.2001 р. № 02-5/35, підставами для визнання акта недійсним є невідповідність його вимогам чинного законодавства та/або визначеній законом компетенції органу, який видав цей акт.

Недодержання вимог правових норм, які регулюють порядок прийняття акта, у тому числі стосовно його строків прийняття тощо, може бути підставою для визнання такого акта недійсним лише у тому разі, коли відповідне порушення спричинило прийняття неправильного акта. Якщо ж акт в цілому узгоджується з вимогами чинного законодавства і прийнятий відповідно до обставин, що склалися, тобто є вірним по суті, то окремі порушення порядку не можуть бути підставою для визнання його недійсним.

Судом апеляційної інстанції при прийнятті спірного рішення не досліджено обґрунтованість розміру тарифів на житлово-комунальні послуги (зокрема здійснені розрахунки та їх економічне обґрунтування). Рішення суду ґрунтується лише на обґрунтуванні порушення відповідачами порядку прийняття вищевказаних рішень. Судом не встановлено чи є рішення вірними по суті, що на нашу думку є неприпустимим.

На підставі вищевикладеного та керуючись Конституцією України, ст. 223, 224, 226 Кодексу адміністративного судочинства України, -

#### Просимо суд:

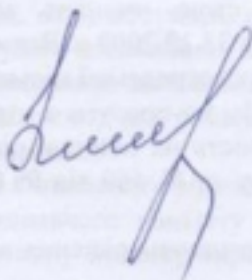
- 1.Прийняти касаційну скаргу до розгляду.
- 2.Винести рішення, яким скасувати постанову Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 10.10.2013 року у справі 2а-9/11/1111 (2а-1302/10/1111) (9101/35189/2012) за позовною заявою Пархоменко Валентини Іванівни до виконавчого комітету Кіровоградської міської ради про визнання протиправними та скасування рішень та залишити постанову Ленінського районного суду міста Кіровограда від 10.10.2013 року в силі.
- 3.Здійснити розгляд справи за нашою участю та повідомити про час та місце розгляду справи.

#### Додатки:

- 1.Копія постанови Ленінського районного суду м. Кіровограда від 27.04.2013 року на 2 арк. в 1 прим.
- 2.Копія постанови Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 10.10.2013 року на 1арк. в 1 прим.;
3. Копія листа виконавчого комітету Кіровоградської міської ради від 17.01.2014 року на 1 арк. в 1 прим.
- 4.Доказ сплати судового збору.
- 5.Заява про поновлення строку на касаційне оскарження рішення суду з додатками на 2 арк.
- 6.Копія касаційної скарги з додатками відповідно до кількості осіб, які беруть участь у справі.

22.01.2014 р.

Начальник КРЕП № 6



С.М. Ковальова



У К Р А Ї Н А

КІРОВОГРАДСЬКА МІСЬКА РАДА  
ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ

25022, м. Кіровоград, вул. Велика Перспективна, 41, тел. 24-08-24, факс 24-08-05,  
E-mail: Vppvp@mail.ru

17.04.2014 № 338/14-05-22  
на № \_\_\_\_\_ від \_\_\_\_\_

Начальнику комунального  
ремонтно-експлуатаційного  
підприємства № 6  
Ковальовій С.М.

вул. Жовтневої Революції, 16, корп. 3  
м. Кіровоград, 25002

Про надання інформації

Шановна Світлано Миколаївно!

В провадженні Ленінського районного суду м. Кіровограда знаходилась справа № 2а-9/11 за позовною заявою Пархоменко Валентини Іванівни до виконавчого комітету Кіровоградської міської ради про визнання протиправними та скасування рішень.

Так, зокрема в поданій позовній заяві позивач просив суд визнати нечинними з моменту прийняття та скасувати:

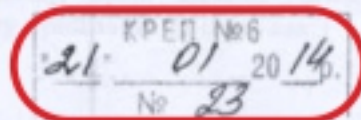
- рішення виконавчого комітету Кіровоградської міської ради № 94 від 24.01.2007 «Про затвердження тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій ЖЕКів № 1, 2, 7, 12, 15; КРЕПів № 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 13, 14»;

- рішення виконавчого комітету Кіровоградської міської ради № 1028 від 14.07.2008 «Про затвердження тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій ЖЕКів № 1, 2, 7, 12, 13, 15; КРЕПів № 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11»;

- рішення виконавчого комітету Кіровоградської міської ради № 1474 від 25.12.2009 «Про затвердження тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій для житлових будинків КРЕПу № 9».

27.04.2011 року, розглянувши у відкритому судовому засіданні матеріали вищевказаної справи, Ленінський районний суд м.Кіровограда виніс рішення, яким відмовив позивачу в задоволенні позовних вимог в повному обсязі.

Не погоджуючись з прийнятим рішенням, позивачем по справі було



00550

оскаржено останнє до Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду.

10.10.2013 року, розглянувши матеріали апеляційної скарги, Дніпропетровський апеляційний адміністративний суд виніс рішення, яким, зокрема, скасував постанову Ленінського районного суду м. Кіровограда від 27.04.2011 р. та прийняв нову постанову, якою адміністративний позов задовольнив в повному обсязі, а також визнав нечинними з моменту прийняття та скасував:

- рішення виконавчого комітету Кіровоградської міської ради № 94 від 24.01.2007 «Про затвердження тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій ЖЕКів № 1, 2, 7, 12, 15; КРЕПів № 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 13, 14»;

- рішення виконавчого комітету Кіровоградської міської ради № 1028 від 14.07.2008 «Про затвердження тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій ЖЕКів № 1, 2, 7, 12, 13, 15; КРЕПів № 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11»;

- рішення виконавчого комітету Кіровоградської міської ради № 1474 від 25.12.2009 «Про затвердження тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій для житлових будинків КРЕПу № 9».

З урахуванням вищевказаного просимо взяти до уваги викладені обставини та вирішити питання касаційного оскарження рішення Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 10.10.2013 року.

Додатки: 1. Копія постанови Ленінського районного суду м.Кіровограда від 27.04.2011 року на 4 арк. в 1 прим.

2.Копія постанови Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 10.10.2013 року на 1 арк. в 1 прим.

З повагою

Керуючий справами виконавчого  
комітету міської ради



Л. Єльчанінова